

Las Ratitas

La misteriosa màgia de les Súper Ratitas

EDICIÓ LIMITADA
amb contingut extra
només per a tu

Estrella Polar

Las Ratitas

La misteriosa màgia de les Súper Ratitas

Estrella Polar

Estrella Polar

Títol original: *La misteriosa magia de las Súper Ratitas*

© del text: Itarte, 2020

© de les il·lustracions: Isabel Lozano, 2020

© d'aquesta edició: Edicions 62, S. A., 2020

Estrella Polar, Av. Diagonal, 662-664, 08034 Barcelona

www.estrellapolar.cat

info@estrellapolar.cat

Primera edició: novembre del 2020

ISBN: 978-84-18443-17-6

Dipòsit legal: B. 17.788-2020

Imprès a Catalunya

El paper utilitzat per a la impressió d'aquest llibre
té la qualificació de paper ecològic i procedeix
de boscos gestionats de manera sostenible.

Queda rigorosament prohibida sense autorització escrita de l'editor qualsevol forma de reproducció, distribució, comunicació pública o transformació d'aquesta obra, que serà sotmesa a les sancions establertes per la llei. Podeu adreçar-vos a Cedro (Centro Español de Derechos Reprográficos, www.cedro.org) si necessiteu fotocopiar o escanejar algun fragment d'aquesta obra (www.conlicencia.com; 91 702 19 70 / 93 272 04 47). Tots els drets reservats.

—*És arui!* És arui! —va
xisclar la meva germana Gisele.

—No cridis tant, sisplau, en-
cara estic *adormida* —li vaig

dir mentre ficava el cap sota els llençols.

—**CLAUDIA!**—va continuar la Gisele—. Com pot ser que *encara* no hakis obert els ulls? Avui és la festa de pijames! Serà genial!

Per si no n'hi hagués prou amb els crits, em va llançar al cap el seu coixí.

—**Au!**—vaig protestar.

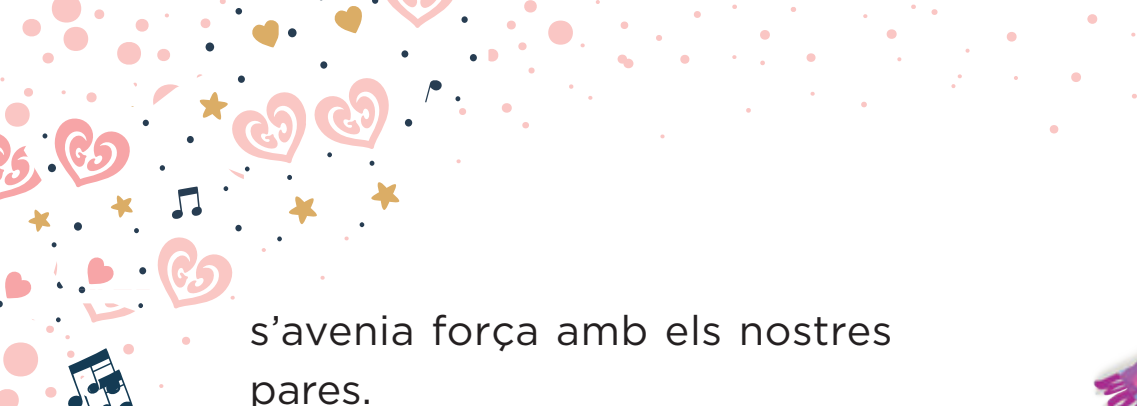
Però de seguida em vaig adonar que tenia raó. Avui celebra-

riem la **FESTA DE PIJAMES** amb
les nostres amigues!

Feia poc havien
vingut veïns nous,
una família molt
simpàtica que

s'avenia força amb els nostres pares.

La Gisele i jo vam tenir una gran **surpresa** quan vam saber que tenien dues filles de la nostra edat: la Sara i la Júlia. Aviat vam descobrir que totes quatre ens enteníem **superbé** i que érem molt semblants... excepte pels cabells: elles els duien tan llargs com nosaltres, però els tenien foscos i arrissats.

— **DESPERTA, DORMILEGA!**
—va insistir la Gisele.

—Avui és un dia *molt, molt*
especial —vaig dir a la mare, que
estava preparant els entrepans
per a l'escola.

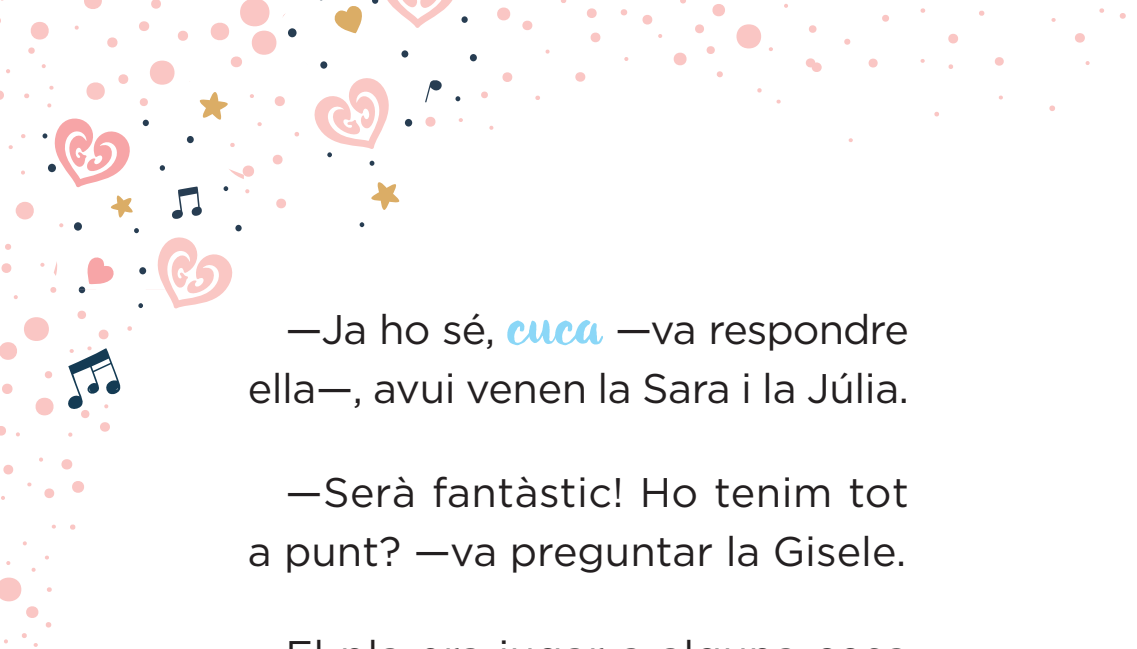

—**D'acoord** —li vaig dir
al cap d'uns segons, i em vaig
llevar.

Mentre esmorzàvem, la Gise-
le i jo no paràvem de fer-nos
GANYOTES, emocionadíssimes
per la festa.

—Ja ho sé, *cuca* —va respondre ella—, avui venen la Sara i la Júlia.

—Serà fantàstic! Ho tenim tot a punt? —va preguntar la Gisele.

El pla era jugar a alguna cosa divertida, *maquillar-nos*, ballar, menjar *pizzes* i veure pel·lis devorant crispets fins tard.

—*Si*, ho tenim tot —va dir la mare.

—I recorda que avui *no hi ha hora d'anar-se'n al llit*, eh? —la vaig avisar amb cara seriosa.

—Bé, però tampoc et pensis
que passareu la nit sense dor-
mir, *Ratitas* —va fer arrufant les
celles.

—*AH, NO?*

—vaig dir de broma.

—No, però
tranquil·les,
que podreu
aprofitar fins
tard. Avui és
divendres!

— **ENS ENCANTEN ELS
DIVENDRES!** —vaig exclamar
mentre apartava la tassa de llet.

—I més quan hi ha **FESTA
DE PIJAMES!** —va afegir la Gi-
sele retirant el seu bol.

—I jo m'alegro que us agradin
tant, però o esmorzeu com cal
o caureu esgotades abans de
les **DEU.**

La Gisele i jo ens vam
mirar, vam agafar els bols
ahora i ens vam beure **tota**
la llet d'un glop.

Per res del món ens quedà-
ríem adormides abans de les
deu! Aquesta nit havia de ser
molt *especial*!

A l'escola, el dia va passar molt lentament, però **PER FI** va arribar l'hora de plegar. Vam recollir la Sara i la Júlia, i quan vam entrar a casa...

—**UAAAA!**—vam cridar totes quatre.

Quina sorpresa!

